

Publicerad 2015-03-24 22:29 av tildam

ett år av bilder far förbi mina ögon

bilder av en man som var min

en lägenhet jag städade ur

pizzor jag åt

drinkar jag drack för fort

sommargräs och bara fötter

lätta andetag och tågräls

nätter och klubbvakter

asfalt och klibbiga golv

när jag förstår att han glömt

att vi sågs

att allt var perfekt och magiskt och intensivt

att du tyckte att det gick för fort när jag bara inte kunde få nog av dig

att du blev annorlunda när jag blev kär

att du kände dig kvävd och ville vara själv när jag fallit pladask

att du ändrade dig och grät som ett barn

att du ändrade dig igen och så den där natten under ett träd i Slottsskogen

att jag sa som jag tyckte

vann mig själv tillbaka

att du blev precis så kär som jag

att du höll min hand utan att släppa den

kysste mig över hela Köpenhamn

att du flyttade

att jag följde dig till tåget

så säker på att allt var över

med andan i innerfickan

beredd att betala allt med vilka sedlar som helst

allt jag vill göra om

utom det där

sårbara

och den 30 september

höstdag och stadens bibliotek luktar nytt och vitt

telefon inom räckhåll och väntan på ett samtal

fast jag redan vet att du inte vill ha mig

väntar ändå

så blev det försent
i samma stund som jag bestämde mig
velar än
du känner ju mig
men det värker i hela mig
bränner bakom ögonen
dunkar i lungorna
klor i magen
på insidan
svalda flisor
alla timmar du inte ägnat mig en tanke
smärtar

ring mig aldrig igen
vill jag säga
jag har svalt alla dagar vi hade
krossat minnen vi skapat tillsammans
slängt förbrukade kondomer
gjort sönder ditt porträtt
klippt stora hål i dina kläder
tryckt ner en torkad blombukett i toaletten
kastat en sparad kapsyl
doppat mina lakan i klorin
blundat
knullat främlingar
grävt i huden med nålar
rivit ner din doft från väggarna
hållit andan under vattnet
lugnt
sakligt
konstaterat

givit upp

inget får dig att försvinna
du
går inte över

minnet av dina händer
gör mig sjuk
och jag sväljer vad som helst

för att glömma smaken av dig

vad som helst

för att påminna mig själv

att aldrig mer

lägga mina andetag i oförsiktiga händer

och vad jag bryr mig om

att vi kan ses dagtid skriver hon

en fika passar bättre än att äta middag nån kväll

jag svarar inte, fnyser och stänger av telefonen

orkar inte förklara att jag inte är intresserad av att hänga

jag vill inte fika och prata om livet

jag vill inte bjuda på middag egentligen

jag lagar inte ens mat

jag äter inte längre

jag skrev middag för att hon då kanske sover över

håller mig i natten och får det att försvinna

stillar tankarna en stund

får ditt ansikte att blekna

men ensam

drömmer jag om dig igen

om hur du hånler på nåt sätt

snett över ansiktet

ditt hår som växt ut och luggen åt höger

ticks

blåjeans och farfarströja

du följde efter mig

överallt

och jag blev svart i ögonen när jag såg på dig

sex månaders dis och viljan

den heta viljan att strypa dig med strumpbyxor

att backa bort från dig

från din hand genom håret

gömma sig i ruinerna

av oss

händerna för öronen när du letar

att finna vägen ut

få en sista skymt av dig bakifrån

att du gått vidare

gjord av papp

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren tildam med Poeter.se id #47680 innehar upphovsrätten